वैवस्वतो यमः। यमः, ६ पित्रथर्वभृगुसोमाः, ७-९ लिङ्गोक्तदेवताः, पितरो वा, १०-१२ श्वानौ। त्रिष्टुप्, १३, १४, १६ अनुष्टुप्, १५ बृहती

परेयिवांसं प्रवतो महीरनुं बहुभ्यः पन्थामनुपस्पशानम्।

वैवस्वतं संगर्मनं जनीनां यमं राजीनं हविषी दुवस्य॥ १०.०१४.०१

प्रवतः- विनयनियमिताः। महीः- महतीः। अनु परेयिवांसम्- प्रापितवन्तम्। बहुभ्यः। पन्थाम्-मार्गम्। अनुपस्पशानम्- अबाधमानम्। वैवस्वतम्- आत्मसूर्यजम्। जनानाम्। सङ्गमनम्। राजानम्- स्वामिनम्। यमम्- नियमाधिदेवतम्। हविषा- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्येन। दुवस्व- परिचर ॥१॥

यमो नौ गातुं प्रथमो विवेद नैषा गर्व्यातिरपभर्तवा उ।

यत्रो नः पूर्वे पितरः परेयुरेना जज्ञानाः पथ्या३ अनु स्वाः॥ १०.०१४.०२

यमः- पापोपरितदेवता नियमाधिदेवता। यम उपरमे। प्रथमः- मुख्यः सन्। नः- अस्माकम्। गातुम्- मार्गम्। विवेद- ज्ञातवान्। एषा- एतत्। गर्व्यूतिः- ज्ञानम्। न अपभर्तवे- नापहर्तुं नापनेतुं शक्यम्। यत्र। नः- अस्माकम्। पूर्वे पितरः- पूर्वपुरुषाः। परेयुः-परलोकं गताः। एना- अनेन। स्वाः पथ्या अनु- स्वमार्गाननुसृत्य। जज्ञानाः- पुनर्जाता भवन्ति॥२॥

मातली कुट्यैर्यमो अङ्गिरोभिर्बृहस्पित्रऋकिभिर्वावृधानः।

याँश्चे देवा वावृधुर्ये चे देवान्स्वाहान्ये स्वधयान्ये मेदन्ति॥ १०.०१४.०३

मातली- इन्द्र ईश्चनाधिदेवता। मतं लातीति मातिलः। ला आदाने। तद्वान् मातली। स्वमतानुकूलसेवकसम्पन्न इति भावः। कव्यैः- सूक्ष्मदर्शनैः। यमः- नियमाधिदेवता। अङ्गिरोभिः- अङ्गनशीलैः सत्क्रतुभिः। बृहस्पितः- मेधाधिदेवता। ऋक्वभिः- मन्त्रैः। वावृधानः- वृद्धो भवति। यान्। देवाः- इन्द्रादिदेवताः। ववृधुः- वृष्ट्यादिप्रदानेन। वर्धितवन्तः। ये च। देवान्- देवताः।

हव्यादिप्रदानेन वर्धितवन्तः। तेषु। अन्ये- एके। स्वाहा- मन्त्रवृद्धशोभनाह्वानेन। मदन्ति-तुष्यन्ति। अन्ये। स्वधया- स्वधारणया। मदन्ति॥३॥

इमं यम प्रस्तरमा हि सीदाङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः।

आ त्वा मन्त्रीः कविशस्ता वेहन्त्वेना रोजन्हविषा माद्यस्व॥ १०.०१४.०४

अङ्गिरोभिः- अङ्गनशीलैः। पितृभिः- पूर्वपुरुषैः पूर्वाचार्यैर्मार्गदर्शिभिः। संविदानः- सम्यक् ज्ञातः सन्। यम- नियमाधिदैवत। इमम्- एतत्। प्रस्तरम्- विस्तीर्णमुपासनमागत्य। सीद्- उपविश। त्वा- भवन्तम्। कविशस्ताः- क्रान्तदर्शिप्रयुक्ताः। मन्त्राः। आ वहन्तु। राजन्- स्वामिन्। एना- अनेन। हविषा- हव्येन। मादयस्व- हर्षय॥४॥

अङ्गिरोभिरा गृहि युज्ञियैभिर्यमं वैरूपैरिह मादयस्व।

विवस्वन्तं हुवे यः पिता तेऽस्मिन्युज्ञे बुर्हिष्या निषद्ये॥ १०.०१४.०५

यज्ञियेभिः- यज्ञार्हैः। अङ्गिरोभिः- अङ्गनशीलैर्भवद्गगैः। आ गहि- आगच्छ। यम- नियमाधिदैवत। वैरूपैः- नानारूपैस्तैः। इह- अत्र। माद्यस्व- हर्षय। यः। ते- तव पिता जनकस्तम्। विवस्वन्तम्- आत्मसूर्यम्। हुवे- आह्नये। अस्मिन्- एतस्मिन्। यज्ञे। बर्हिषि- दर्भासने चित्ताकाशे वा। आ निषद्य- उपविश्य। स विवस्वान् हर्षयतु॥५॥

अङ्गिरसो नः पितरो नवंग्वा अथर्वाणो भृगेवः सोम्यासः।

तेषां व्यं सुमतौ युज्ञियानामपि भुद्रे सौमनुसे स्याम॥ १०.०१४.०६

अङ्गिरसः- अङ्गनशीलाः। नः- अस्माकम्। पितरः- पूर्वपुरुषाः पूर्वाचार्या मार्गदर्शकाः। नवग्वाः- अद्याप्ययातयामगतयः। अथवा स्तुतिभूतमन्त्रमयगतयः। नु स्तुतौ। अथर्वाणः- चित्तवृत्तिनिरोधकाः। थर्वतिश्चरतिकर्मा तत्प्रतिषेध इति यास्कः। भृगवः- तेजस्विनः। सोम्यासः- रिसकाः प्रसन्ना वा। वयम्। तेषाम्। यिज्ञयानाम्- पूजार्हाणाम्। सुमतौ। भद्रे- कल्याणे। सोमनसे- शोभनचित्तप्रदे संप्रदाये। स्याम- भवाम॥६॥

प्रेह् प्रेहि पृथिभिः पूर्वेभिर्यत्रां नः पूर्वे पितरः परेयुः।

उभा राजाना स्वधया मदेन्ता यमं पेश्यासि वर्रणं च देवम्॥ १०.०१४.०७

यत्र । नः- अस्माकम् । पूर्वे पितरः- पूर्वपुरुषाः प्राचीना मार्गदर्शिन आचार्याः । परेयुः- परलोकं गतास्तेषाम् । तैः । पूर्व्येभिः- सनातनैः । पथिभिः- मार्गैः । प्रेहि प्रेहि- गच्छ गच्छ । उभा राजाना- उभौ स्वामिनौ यमवरुणौ । स्वधया- आत्मधारणया । मदन्ता- तुष्यन्तौ भवतः । यमम्- नियमाधिदैवतम् । तस्मादेव नियमानुष्ठानफलदायकपदे स्थितम् । देवं वरुणम्- ऋताधिदैवतम् । तस्मादेवर्तानुस्युतधर्मानुष्ठानफलदाने निरतम् । च । पश्यासि- पश्य ॥७॥

सं गेच्छस्व पितृभिः सं युमेनेष्टापूर्तेन पर्मे व्योमन्।

हित्वायाव्यं पुनरस्तमेहि सं गच्छस्व तन्वां सुवर्चाः॥ १०.०१४.०८

इष्टापूर्तेन- देवपूजाभूतसेवाद्वारा । परमे व्योमन्- स्वर्गे । पितृभिः- पूर्वपुरुषेः पूर्वाचार्थेर्मार्गदिर्हाभिः । सं गच्छस्व- सङ्गतो भव । यमेन- नियमाधिदैवतेन । सम्- सङ्गतो भव । अवद्यम्- पापम् । हित्वाय- परित्यज्य । पुनः । अस्तम्- स्वर्गं सदनम् । एहि- गच्छ । तन्वा- दिव्यदेहेन । सुवर्चाः- दीप्तियुक्तः सन् । सं गच्छस्व- सङ्गतो भव ॥ ८ ॥

अपेत वीत वि चे सर्पतातोऽस्मा एतं पितरौ लोकमकन्।

अहोभिर्द्भिर्क्तिमर्व्यक्तं यमो देदात्यवसानमस्मै॥ १०.०१४.०९

अतः- एतस्मात् स्थानात् । हे दुःशक्तयः । अपेत- अपगच्छत । वीत- विशेषेण गच्छत । वि सर्पत । एतं लोकम्- इमं स्वर्गम् । अस्मे- एतस्मे जीवाय । पितरः- नियमेः स्वर्गं गता अस्मत्पूर्वपुरुषाः पूर्वाचार्याः । अक्रन्- चक्रः । अहोभिः- दिवसेः दैवप्रज्ञाभिः । अक्तुभिः- निशाभिः मनुष्यप्रज्ञाभिः । अद्भिः- जीवजलधाराभिः । व्यक्तम्- संयुक्तम् । अवसानम्- अन्तिमसंस्कारम् । अस्मे- एतस्मे उपासकाय । यमः- नियमाधिदेवता । ददातु- प्रयच्छतु ॥९॥

अति द्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ श्वाबलौ साधुना पथा। अर्था पितृन्सुविदत्राँ उपैहि युमेन ये संघमादं मदिन्ति॥ १०.०१४.१० साधुना पथा- शोभनमार्गेण। चतुरक्षौ- चतुर्नेत्रौ। शबलौ- नानावर्णौ। सारमेयौ श्वानौ- जिज्ञासान्वेषणप्रतीकशुनकौ। अति द्रव- अतीत्य गच्छ। अथ- अनन्तरम्। ये। यमेन- नियमाधिदैवतेन। सधमादम्- अस्माभिः सह हर्षानुभवकरं स्थानम्। मदन्ति- तुष्यन्ति। सुविदत्रान्- सुष्ठ्वभिज्ञान्। पितृन्- पूर्वपुरुषान्। उपेहि- उपगच्छ ॥१०॥

यौ ते श्वानौ यम रक्षितारौ चतुरक्षौ पश्चिरक्षी नृचक्षसौ।

ताभ्यमिनं परि देहि राजन्स्वस्ति चौरमा अनमीवं चे घेहि॥ १०.०१४.११

यम- नियमाधिदेवत । ते- तव । यो । रिक्षतारो - उपासकरक्षको । चतुरक्षो - अक्षिचतुष्टययुक्तो । पिथरिक्षी - मार्गरिक्षको । नृचक्षसो - नृणां चक्षुर्भृतो । श्वानो - जिज्ञासान्वेषणप्रतीको । स्तः । ताभ्याम् । एनम् - एतस्मे । राजन् - स्वामिन् यम । स्वस्ति - मङ्गळम् । परि देहि । अस्मे - एतस्मे । अनमीवम् - आरोग्यम् । च । धेहि - धारय ॥११ ॥

उरूणसार्वसुतृपां उदुम्बुलौ यमस्यं दूतौ चरतो जनाँ अनु।

तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दातामसुमधेह भुद्रम्॥ १०.०१४.१२

उरूणसौ- दीर्घनासिकोपलक्षितदीर्घप्राणोपासनयुक्तौ। असुतृपौ- प्राणे तृप्तौ। उदुम्बलौ- प्राणेन विस्तीर्णबलयुक्तौ। जनान् अनु- मनुष्याननुसृत्य। यमस्य- नियमाधिदैवतस्य। दूतौ- दूतभूतौ प्रश्नान्वेषणजिज्ञासाप्रतीकौ शुनकौ। चरतः। तौ। अस्मभ्यम्- नः। सूर्याय दृशये- सूर्यस्यात्मनो दृश्नीय। अद्य- इदानीम्। इह- अत्र। भद्रम्- मङ्गळम्। असुम्- प्राणम्। पुनः। दाताम्- अद्त्ताम्॥१२॥

यमाय सोमं सुनुत यमाय जुहुता हुविः।

यमं है यज्ञो गेच्छत्यग्निदूतो अरैकृतः॥ १०.०१४.१३

यमाय- नियमाधिदैवताय । सोमम्- रसं । सुनुत- निष्पादयत । यमाय- पापोपरत्यधिदैवताय । हवि:- चरुपुरोडाशध्यानभावनादिहव्यम् । जुहुत । अग्निदूतः- अग्न्युपलक्षितसर्वभूतहितकतुद्वारा । यज्ञः- देवपूजादानसङ्गतिकरणात्मकः। अरंकृतः- मण्डितः सन्। यमम्- नियमाधिदैवतम्। गच्छित ॥१३॥

यमायं घृतवंद्धविर्जुहोत् प्र चं तिष्ठत।

स नौ देवेष्वा यमद्दीर्घमायुः प्र जीवसे॥ १०.०१४.१४

यमाय- नियमाधिदैवताय । घृतवत्- ज्योतिष्मत् । हविः- हव्यम् । जुहोत- जुहुत । प्र तिष्ठत-उपतिष्ठध्वम् । च । देवेषु- देवतासु । सः- तादृशो यमः । नः- अस्मभ्यम् । प्र जीवसे- उज्जीवनाय । दीर्घमायुः । यमत्- प्रयच्छतु ॥१४ ॥

यमाय मधुमत्तमं राज्ञे ह्वयं जुहोतन।

इदं नम् ऋषिभ्यः पूर्वेजेभ्यः पूर्वेभ्यः पथिकृत्र्यः॥ १०.०१४.१५

राज्ञे- स्वामिने। यमाय- नियमाधिदैवताय। मधुमत्तमम्- अतिशयेन मधुरम्। हव्यम्-चरुपुरोडाशध्यानभावनादिकं हव्यम्। जुहोतन- समर्पयत। पूर्वजेभ्यः- पूर्वपुरुषेभ्यः। पूर्वेभ्यः-पूर्वाचार्येभ्यः। पथिकृद्भयः- मार्गदर्शिभ्यः। ऋषिभ्यः- क्रान्तदर्शिभ्यः। इदम्। नमः-वन्दनमस्तु॥१५॥

त्रिकंद्रुकेभिः पतित षळुवीरेक्मिद्रहत्।

त्रिष्टुज्ञायत्री छन्दाँसि सर्वा ता यम आहिता॥ १०.०१४.१६

त्रिकदुकेभिः- त्रिकरणैः। षळुर्वीः- अन्नप्राणमनोविज्ञानानन्दिचदात्मकभूर्भुवःसुवर्महर्जनतपोभूमिकाः। बृहत् एकम्- सदात्मकसत्यभूमिकामपि। पतित- सरित। त्रिष्टुब्गायत्री छन्दांसि- त्रिष्टुब्गायत्र्यादिछन्दांसि। सर्वा- सर्वाणि। ता- तानि। यमे- नियमाधिदैवते। आहिता- निहितानि॥१६॥